

РЕШЕНИЕ

№ 5492

гр. София, 18.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в открито заседание на 10.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **4882** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация.

Образувано е по жалба от М. Н. В. срещу решение № 95-00-10/16.03.2012 г. издадено от главен юрисконсулт в дирекция „Правни дейности” на Министерството на правосъдието.

В жалбата се поддържа, че решението е издадено при съществено нарушение на административно производствените правила и в противоречие с материалноправни норми - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. Претендират се направените по делото разноски.

Ответникът – главен юрисконсулт в дирекция „Правни дейности” в Министерството на правосъдието изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспореното решение и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Жалбоподателят е поискал достъп до обществена информация, обективиран в заявление, вх. № 95-00-10/02.03.2012 г. до министъра на правосъдието, като е поискал достъп до информацията относно обстоятелството дали през месец декември 2011 г. министърът на правосъдието е подписвал заповеди за допълнително материално стимулиране (неправилно посочени в жалбата като бонуси) на служителите от

Министерството на правосъдието и на членовете на политическия кабинет на министъра на правосъдието, каква е общата сума на допълнителното материално стимулиране, за какъв период е същото, на какво основание е получено и колко хора (има се предвид служители на министерството и членове на политическия кабинет на министъра на правосъдието) са получили такива сума, кое е най-високото и кое е най-ниското възнаграждение, определяно ли е допълнително материално стимулиране (неточно посочено като бонуси) за членовете на политическия кабинет на министерството. По така направеното искане в 14-дневния срок по чл. 28, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация е било налице произнасяне на административния орган, като същият с решение № 95-00-10/16.03.2012 г. е наредил предоставянето на пълен достъп (определен като такъв в самото решение) до обществена информация, на заявителя М. Н. В.. Неразделна част от решението (обстоятелство, отразено в самото решение) е справка за получените суми за допълнително материално стимулиране или под друга форма от служителите на Министерството на правосъдието за 2011 г. Посочената справка се състои от 4 колони, в първата е посочен пореден номер, във втората графа „служители” са посочени членове на политическия кабинет, държавни служители и служители по трудово правоотношение, в третата колона е посочен вида на правоотношението, а именно трудово, служебно, трудово, а в последната колона е посочена изплатена средномесечна сума на база средномесечна численост. Лицето, подало заявлението за достъп до обществена информация (жалбоподател в производството пред настоящата инстанция) е направило преценката, че така предоставената информация по същността си няма заявеното от него и желаното от него съдържание, поради което е приело наличието на отказ за предоставяне на обществена информация.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Обжалваното решение е съобщено на жалбоподателя на 26.03.2012 г., жалбата е подадена на 06.04.2012 г., в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Предмет на контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решение № 95-00-10/16.03.2012 г. издадено от главен юрисконсулт в дирекция „Правни дейности” на Министерството на правосъдието. С посоченото решение, съгласно диспозитива на същото, при спазване на разпоредбите на Закона за защита на личните данни на М. Н. В. се предоставя пълен достъп до обществена информация. Използването на израза „пълен достъп” предполага пълно съответствие между поискания по заявлението достъп до обществена информация и предоставената такава. Този извод не се отрича от обстоятелството на използвания израз „при спазване на разпоредбите на Закона за защита на личните данни”, доколкото, ако административният орган беше направил преценката на съдържашото се в заявлението искане за предоставяне на достъп до обществена информация, предоставянето, на която би противоречало на Закона за защита на личните данни, то той следваше да формира в решението си своето изявление за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация именно поради тези причини. Поради това следва несъмнения извод, а и това е обстоятелство, което следва от мотивите на обжалваното решение, че в същото не се съдържа изявление за отказ за предоставяне на обществена информация поради обстоятелството, че би се нарушил Закона за

защита на личните данни. Така, както е направено заявлението за достъп до обществена информация, същото не съдържа искане за предоставяне на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни. При направено сравнение между информацията, до която е и поискан достъп в подаденото заявление и информацията, съдържаща се в обжалваното решение (същата е обективирана в приложена към същото справка) се установява, че не е налице предоставянето на пълен достъп до обществена информация, а е налице неясно изразено изявление за отказ за предоставяне на исканата информация. В заявлението за достъп до обществена информация е поискан достъп до информацията относно обстоятелството дали през месец декември 2011 г. министърът на правосъдието е подписвал заповеди за допълнително материално стимулиране (неправилно посочени в жалбата като бонуси) на служителите от Министерството на правосъдието и на членовете на политическия кабинет на министъра на правосъдието, каква е общата сума на допълнителното материално стимулиране, за какъв период е същото, на какво основание е получено и колко хора (има се предвид служители на министерството и членове на политическия кабинет на министъра на правосъдието) са получили такива суми, кое е най-високото и кое е най-ниското възнаграждение, определяно ли е допълнително материално стимулиране (неточно посочено като бонуси) за членовете на политическия кабинет на министерството. В обжалваното решение се съдържа информацията само и единствено по отношение на изплатена средномесечна сума на база средномесечна начисленост за цялата 2011 г., като сумата за членовете на политическия кабинет е в размер на 586, 67 лв., за държавните служители е в размер на 124, 99 лв., а за служителите по трудово правоотношение е в размер на 80, 32 лв. При сравняване на поисканата информация от заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация с информацията, съдържаща се в справката (неразделна част от обжалваното решение) се установява по несъмнен начин не предоставянето на пълен достъп до исканата обществена информация, а изобщо непредоставянето на достъп до поисканата обществена информация. Така направените изводи са несъмнени по отношение на цялото заявление за предоставяне на достъп до обществена информация. Във формално положителното решение за предоставяне на достъп до обществена информация не се съдържа информация по отношение на нито един от поставените въпроси в заявлението – не се съдържа информация дали през месец декември 2011 г. министърът на правосъдието е подписвал заповеди за допълнително материално стимулиране (неправилно посочени в жалбата като бонуси) на служителите от Министерството на правосъдието и на членовете на политическия кабинет на министъра на правосъдието, не се съдържа информация каква е общата сума на допълнителното материално стимулиране, за какъв период е същото, на какво основание е получено и колко хора (има се предвид служители на министерството и членове на политическия кабинет на министъра на правосъдието) са получили такива суми, не се съдържа информация кое е най-високото и кое е най-ниското възнаграждение, определяно ли е допълнително материално стимулиране (неточно посочено като бонуси) за членовете на политическия кабинет на министерството. Следва да се посочи и обстоятелството, че предоставянето на исканата информация е в съответствие с разпоредбите на Закона за достъп до обществена информация. Съгласно чл. 9, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, като принципът на чл.

13, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация е, че достъпът до служебна обществена информация е свободен. Съгласно чл. 13, ал. 2, т. 1 от Закона за достъп до обществена информация достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации). По принцип правото на достъп до информация е основно право, съществуващо и в чл. 10, т. 1 от Конвенцията за защита на правата на човека, съгласно който всеки има право на свобода на изразяването на мнения. Това право включва свободата да отстоява своето мнение, да получава и да разпространява информация и идеи без намеса на държавните власти и независимо от границите. В тази връзка и чл. 13, ал. 2, т. 1 от Закона за достъп до обществена информация и предвижда, че е възможно достъпът до служебна обществена информация да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете и на органите и няма самостоятелно значение. Следователно, за да обоснове приложимостта на чл. 13, ал. 2, т. 1 от Закона за достъп до обществена информация административният орган следва да обоснове и наличието и на двете предпоставки, а именно същата да е свързана с оперативната подготовка на актовете и на органите и освен това същата да няма самостоятелно значение. В процеса случай исканата информация не е свързана с оперативната подготовка на актовете и на органите и няма самостоятелно значение. В тази връзка не се обосновава и правен извод за наличието на предпоставките за приложимостта на чл. 13, ал. 2, т. 1 от Закона за достъп до обществена информация.

Предвид изложеното обжалваното решение следва да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за предоставяне на поисканата със заявление № 95-00-10/02.03.2012 г. обществена информация. Предвид и обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на спора по същество, т.е съдът не може да предостави поисканата обществена информация, то на основание чл. 173, ал. 2, предложение последно от АПК преписката следва да се изпрати на административния орган за предоставяне на поисканата обществена информация със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора, направеното искане за разноски от жалбоподателя е основателно. По делото са представени доказателства за внесена държавна такса за образуване на съдебното производство в размер на 10 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 173, ал. 2, предложение последно от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 95-00-10/16.03.2012 г. издадено от главен юрисконсулт в дирекция „Правни дейности” на Министерството на правосъдието.

ВРЪЩА административната преписка на главен юрисконсулт в дирекция „Правни дейности” в Министерството на правосъдието за произнасяне по заявлението съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерството на правосъдието да заплати на М. Н. В. направените по делото разноски в размер на 10 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ